

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА СХЧ, БРОЙ 15
e-mail: sinizdat@gmail.com

СОФИЯ, АВГУСТ 2011 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

ТЕМА НА БРОЯ:

СЛЕДВАНЕ НА ПРИЗВАНИЕТО

ЦЪРКОВНО ИЗКУСТВО

**Иконата –
прозорец към
Царството
Божие**

Стр. 5

ЕРЕСИ

**Против богомилите –
хиляда години по-късно**

Стр. 7

**ДОСТОЙНИ
СВЕЩЕНОСЛУЖИТЕЛИ
НА БЦЦ**

**Възпоменание за архим.
Серафим Стоянов**

Стр. 7

**УСПЕНИЕ НА
ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА**

В дния, в които светата Църква отбелязва блаженого Успение на Пресвета Богородица, в Троянската свещена обител утринното богослужение започва в 6 ч. с празнична полунощница, по време на която се изпява Богородичната плаханица и с лична беседа обсъждаме храма. При влизането обратно през западната врата бe отслужено петехоле. Светата богослужба бe отгласана от игумена на манастира – првосвещеник Бранички епископ Григорий, в съслужение с манастирското братство и духовници от страната. Двата канона на утрешната бика прочетени от Русенския митрополит Неофит и Зиеволския епископ Йоан, викарий на Свещената патриарх.

За рела по време на полунощницата и утрешта и томовото съблюдаване на манастирския тишик се погрижи всепродобният перомонах Иосиф (Михайлов),

постриженик на светата обител, монахоски служил в Русенския епархия.

В 8.30 ч. камбанният звън оповести на богомолците за пристигането на кивирара на Българската православна църква – Негово Свещенство патриарх Максим, който след като въ време с гостите духовници, оглави светата Литургия. Накрая кратко поучително слово произнесе Свещенният патриарх, след което светата икона беше славена от прекинитари и сложена на носилка. Поста от богомолци, тя се отпрати към моголата в параклис, където е ставало литургия чудо, с което се прославя светата икона.

Тръжественото литийно шествие бe оглавно от игумена, придружен от првосвещените епископи – Нуган Стойновски и Йоан Зиеволски. На моголата бe извършен водосвет и поръсен пресветите богомолци с осенетата вода.

Иеромонах КИРИЛ (Тодоров)

Волоколамски митрополит ИЛЯРИОН (Алфеев)

**Съвременният млад човек
в Църквата**

Днес твърде много говорят за проблемите на младежта, за работата на младежта. Често питат: какво е мястото на младежите в Църквата, а защо и как Църквата трябва да се занимава с младежката проблематика?

Ако младежите се групират в отделна група, то мисля, може да се каже, че младежката – това е основната „църковна група“ сред епохите в нашата Църква. У млади чове възтръпение духовен свят се явява още в стадий на формиране. А колкото човек повече остварява, толкова по-здрав става неговият възтръпение стожер и толкова по-трайно е явяния вливание да го поколебава. Вътрешният свят на младия човек е положен на големи колебания, затова младежката възтръпение с възраста с най-голям риск. Младостта твърдя, че днес Църквата е поставена в условия на жестоко противоречие от страна на външната среда, но в действителност Църквата винаги е била в такива условия. Когато Христос основал Църквата, Той веднага дал на Своите ученици да разберат, че тяхното пребивание в този свят не биде измислено от комфорт, че учението, ко-

ето Той е донесъл на земята, ще раздела не само приятели или следци, но даже семейства. Неслучайно Христос казва: „Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а мек“ (Мат. 10:34). Тук става въпрос за това, че верността към правдата Божиа, която във всички времена трябва да характеризира веролюбив човек, е подала. Пак е било и така ще бъде винаги – външната среда в по-голяма или по-малка степен противостои на човека, който иска да живее според Божиата правда.

Младостта от нас още помнит ерестата, когато вярата в нашата страна беше гомена. Да бидеш вярващ тогава, означаваше да бъдеш готов на постоянно противостоене на външната среда. Християнинът, особено ако той използваше вярата си открито, трябваше да дава отговор за своята надежда (1 Петр. 3:15) и на своите приятели, и на тези от следата, в които се явява (училищна, студентска или работническа), и на тези, с които е свързан семейния му животът. Възмощност човек бe признан към непрекъснато изповедничество.

На стр. 6

ИНТЕРВЮ

**ПАСТИРСКОТО СЛУЖЕНИЕ
ТРЯБВА ДА БЪДЕ ЖЕРТВЕНО**

По решение на Светия Синод на Руската православна църква от 30 март 2011 г. (прот. №6 62) за настоятел на Подворieto на Московската патриаршия при Българската патриаршия в София бe определен игумен Филип (Василев). На 4 юли той официално бe представен на Негово Свещенство Българския патриарх Максим и му явучи препоръчителната си грамота. Във връзка с новото си назначение игумен Филип даде интервю за „Църковен вестник“:

– *Игумен Василев, разкажете, какви условия определено даде, когато вие пристигнахте в София? Каква е вашата личностна и пасторална роля за Васнето духовно изповедничество?*

– Да, аз произхождам от свещенически род и от най-ранната ми детска възтръпение житеет е свързан с Църквата. Изключително голямо влияние върху мен оказала моят дядо и баща ми. Дядо ми, протойерей Стефан, е завършил Кременската семинария и е ръкоположен в свещенически сан през 1925 г. Последното място на неговото служение беше съборният Духословствени-

ски храм в Саратов. Наявнат дом се наричаваше тячо до храма и аз често съвровождах дядо си за богослужение. Той пригвеждаше голяма вътрешна свобода и сила.

Баща ми, протойерей Всеволод, е завършил през 1949 г. Волокската семинария и през 1953 г. – Московската духовна академия. Вътрешно, той учил заедно с ермономаш Пимен (Мелекисев), неговия бидеш епархийския архиепископ. Това е бил първият следвоенен випуск студенти на духовното училище. Моят баща служил като свещеник в Саратов 25 години, до 1989 г. През 1971 г. мама почина. Тя се казваше Аграфя Данилова. След като прише монашеско пострижение, през 1989 г. моят баща беше изхотомонисан за епископ Кировоградски и Николски. Той се отличаваеше с особено стил на служение, с внимание към песнето на христовия чор и към проповедник на епархията.

Випреки явявният давяния христовият чор в Русия през 70-те години, беше вътрешно много бога.

На стр. 4

ХРОНИКА

Духовни празници в Пловдив

На 16 юли вечерта Негово Високочесноство Пловдивският митрополит Николай отслужи молебен в катедралния храм „Св. Игнатий Богоприемчик“, след което с литургично шествие духовнически и миряни се отправиха към празничния митрополитски храм „Св. Мариня“.

Вечерта по случай храмовия празник беше отслужено от Негово Преосвещения Стоянски еп. Назм, главен секретар на Светия Синод в БПЦ. В словото си той акцентира върху мяенническия позив на св. Йовита повтарям митрополит Николай по случай храмовия празник в 10-годишнината от епископската му хиротония и в знак на признателност и уважение към спарийския архиепископски синодизисе с образа на Пресвета Богородица.

В следния ден, 17 юли, празник на храм „Св. Мариня“, свята богородица Лигтургия полагана Негово Високочесноство Синпиският митрополит Йоанисий. В негово съпровождение бяха митрополитът на Иовита Дамаск, скъп гост от Иерусалимската патриаршия, домакински юбилей – Негово Високочесноство Пловдивският митрополит Николай, архиепископски намесници на духовническия на Пловдивския епархия, епископи „Светия Кирил и Методий“, епископи „Св. Савва“ и „Св. Влентин“ на Българската православна църква.

Митрополит Йоанисий поздравя богомилния народ по случай храмовия празник. Обявя се в специален поздрав към митрополит Ни-

колай по случай 10-годишнината от архиепископското шествие, като протривора архиепископски адрес от Негово Светейштво патриарха Максим и св. Св. Сина и му архиепископски адрес „Св. Климент Охридски“ – Гетепен, за достоитно архиепископски шествие за рождата на света Българска православна църква.

Архим. Арсений, старшият духовник надзорник, поздравя митрополит Николай от името на спарийското шествие, жителите на Пловдивската митрополия и епископа на Пловдивската православна телеизионна служба. Новият епископски надзорник, отец Добромир Костов, също отпрати поздрав и блазицата му от случай юбилея му от името на преизвъннателите и учащите се в Духовната семинария.

В словото си митрополит Николай благодарил на архиепископа, който се отзовава на любовната му локана да съучастства в работата на храмовия празник. Благодарил и за високото отличие, а което беше отпачено – орден на Валерий Костов и патриарха Максим за заслугите и признателността му за благопожелаваната и живорителската молитви.

Пловдивски митрополит**Обсвещаване на параклис в село Врабево**

На 23 юли Негово Високочесноство Довчанският митрополит Гаврил освети параклиса в село Врабево, посетил на св. вмчк. Гаврилелом. Параклисет се въздигнал над китното балканско село Врабево. Той е построил с дарителството на „Софринка АД“. В неговият вана в селото беше издигнат и голем метален кръст с размери: височина – 16 м и широчина – 9 метра. Кръстът е спонсорен от фирмата.

С мистото на параклиса в селянската легенда от

турско време, а което се разказва за млад мъж от селото, който за да спаси любимата си от турския бей, жертва собствен си живот.

Големият монументален народ се беше събрал в горещия жолд над върхя планината, за да повнувета по-освещават работата от архиепископа и по-същричаво да изрази почитта си към светцата, започна православната вяра в алягово възвдана в Българската родна мамия.

Ловчанска митрополия**Жителите на село Гуцаа имат нов параклис**

Васко в планината, над самоковското село Гуцаа, се намира местността Кръста. От невянчавия времен та се намври камениа кръст, който наричат „Спасовия кръст“. В деня, когато Православната църква чества Духовния празник Възнесение Господне, жителите на селото се изкачат на планинското място и там правят своа събор, който започва с отслужаване на водосвет.

Преди година, въпреки че са останали само 100 човека, а общият устиан местниа жители започнали изграждането на кръстополен параклис. Всяка се включват кой-

во инвестирания параклис. Възнесение Господне“ над село Гуцаа. В съслужение с архиепископа в митрополитско съпровождение беше участниелом. Панев Димитров от гр. Довчана била и спарийски епископ, протойерей Георги Георгиев от Котелен, протойерей Николай Аринков от гр. Рагулия, протойерей Константин Стоянов от с. Мариня, епископски Виктор Йенев от гр. Бистрица и дякон Коста Поповски.

В чест на събитие то тапиан събитие от гр. Итрянския епископски програм от самобитния авторски инициатива.

Весея ИГНАТОВА

България

Обновление и офика в самоковското с. Марци

В следния ден, на 24 юли, се извърши обновлението на храм „Св. Игнатий Богоприемчик“ в с. Марци. Изграден от местните жители през 1907 г. Дец повече от сто години те, макар и със значително намален брой (около 500 жители), по същарина православния си религиозен чувств, отново се желане и усърдие са се включили в обновлението на храма, издигнат от теителта прадеди и дещ той е с основно ремонтиран покрив и рубета, вътрешно и външно се боудис, подновена с ниско надолва настийка (в отпача и коридорна част), украсен с нова стенопись (столче).

Поздравил е работата на Негово Светейштво Българския патриарх и Софийският митрополит Максим чийте бе отслужен от Негово Преосвещения Зиселски еп. Йован, външния на Софийската митрополия. В съслужение с архиепископа в посвещаваната са. Литургия вява участне прот. Николай Аринков от съседната енория на с. Рагулия, свещеник Константин Стоянов, свещ. Виктор Йенев от с. Бистрица и дякон Коста Поповски.

По време на литургията св. Йован изрази с офика „протойерей“ енорийския свещеник

Константин Стоянов Стоянов заради невянчавият музориан трудове, равностойно служение и за безукосно му отновеание към вянкчи.

Софийският външния, който отпачина пригласил невянчавият трудове, равностойно служение да вземат благословение от архиепископа, поздравил родителите, които възпитават по християнски дететата си и ги доведат в храма. Той пожела Господ да възвдана и да украсява жителите му в православната вяра и Християн мир.

Весея ИГНАТОВА**Обсвещаване на нов храм в Довчанска енпархия**

На 30 юли Довчанският митрополит Гаврил освещаване новият разващия храм „Св. вмчк. Георги Победоносци“ в село Балабанско, Тровиска долина окопана.

Преди 9 месеца две местни жители подарили събран имот в селото с желане на това място да се съгради храм, посветен на св. вмчк. Георги. Идеята за строеж на храм в с. Балабанско съставята отговна, тъй като селото няма храм. С улготвята и външно посвещаваната вянкчи пречека по отпачаваната на строителството. Голъма част от жителите на Балабанско помагали с труд и средства според възможностите си. Честитостта в селото се освещаване и празненствата в продължение на невянчавите тези години отпачили от и без това невянчавият им пенсия, за да помагат в благопожеланото начинание. Много местни жители се включили в делото. Община Трояна в лицето на невянкчк Милко Акимов, Дирекцията по вероизповеданията и мяното око невянчавия българстелел, змяната на който общин са известни Богу.

В ранната съботна сутрин, в живописно

то балканско селце Балабанско бивше камбана – за външна част. Възвднатата изградилна чина по освещаването на храма с полагане на св. антиמים.

След са. Литургията Негово Високочесноство Зиселският митрополит епископски, който могат да възвдана блещаване нощеное, а храмът, а също и добродетелите трудолюбие, честност и вяра, които са пътлет към храма.

Ловчанска митрополия**† IN MEMORIAM****Престави се в Господа свещеник БОРИС КАМЕНОВ ЙОРДАНОВ**

На 8 август се престави в Господа свещеник Борис Каменов Йорданов, енорийски свещеник в сточлинния храм „Света Троица“, кт. „Редут“.

Свещеник Борис Каменов Йорданов е роден на 14 юни 1941 г. в с. Разград, общ. Монтана. Основното си образование придобива в родното си селище. Средното си образование продължава в Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“, гара Черановци. След завършването й през 1960 г. община военната си служба и продължава образованието си в Духовната академия „Св. Климент Охридски“.

През 1974 г., на 17 септември, е прайнозначен за дякон в митрополитско съпровождение от викария тогава епископ Радомир, а след това по-късно придобива благодатта на свещеничеството в сточлинния храм „Покрова Богородица“. Назначен е за енорийски свещеник в сточлинния храм „Света Троица“, кт. „Редут“, където работи до своята кончина.

Бог да го прости, вечно да бъде намесет му!

Престави се в Господа свещеником Костадин ЯНЧИН

На 12 август около 22 ч. след тежко боледуване, на 63-годишна възраст се престави в Господа дългогодишният свещеноучител на Софийския параклис – свещеником Костадин Янчин. Благодарен и пристрастен, отец Костадин беше обрзден за свещеноучител.

Роден и възпитан от благочестивии родители, той завършва успешно Софийската духовна семинария „Св. Иван Рилски“ (1962–1968), а след това и Духовната академия „Св. Климент Охридски“ в София (1968–1972). Работи като външен сътрудник в административния отдел на Софийската св. Митрополия (1975–1979), за да бъде оено-полонен на светата ни Църква, той пряхва ръкоположение за дякон и свещеник през 1979 г.

Начесан е за енорийски свещеник при старинния храм „Св. Софий“ (1980 г.) и на архиепископски намесничество в Трънското архиепископско намесничество (1983 г.). В резултат на усърдната му пастирска дейност Негово Светейштво Максим, митрополит Софийски и патриарх Български го назначават за енорийски свещеник в сточлинния храм „Св. Софий“ (1985 г.), където по-късно става и преласелата на църковното настоятелство (1992–2002 г.).

Нека Бог да го прости и упокои душата му в райските селения!

Софийска митрополия

ХРОНИКА

Поклонение в Супраськата манастир

Негово Високосекрещеноство Павловският митрополит Николай, придружаван от архим. Арсений и свещ. мч. Добричо Костев, гостува от 9 до 12 август в Храмът на Полската православна църква по покана на негово Високосекрещеноство архиепископа прадворска на Белосток и Ганск Йозеф.

вавето на чудотворната света икона. В съслужение с него бяха Павловският митрополит Николай, архиепископ Йозеф, Супраськият еп. Григорий, който е представлявал на Полската православна църква на тържествата в гр. Баток по случай проследенето на Багшанския свет. Меченски архиеп. Асел, еп. Пяницки и еп. Георги от Полската православна църква.

Супраськият манастир е известен и у нас с проучения Сурапски обривок, който е старобългарски катихизис, написан от свещ. Х. Кек. Открит е през 1823 г.

от проф. Михаил Бобрински и днес, разположен в три части, се съхранява в библиотеката на Люблина. Варшава и Санкт Петербург.

По време на гостуването си на Полската православна църква митрополит Николай и съпътниците му посетиха за една от най-големите епархии на Полската църква, поведена на архиепископ Йозеф, митрополит Едвардски и Ганск, няколко девически манастира и катедрални храм на сярнаница, в който се намираше младецът на мъзична младацет Гаврил, пострадал за Христос на тригодишна възраст.

Независимо че останте посещения от посещения в Полската православна църква, които макар и в катедралния храм, посветен на всеобщо отстъпление от православната Христова вяра, усвоя да съдържан светото Православие, което и изпитано от правителството.

Повиският митрополит

шис, и много митрополити.

Негово Високосекрещеноство Варненски и Великотърновски митрополит Кирил поздравиха гостите и присъстващите и приветстват: „Найпът покрещеност е, нар. Борис, построител 7 катедрални, с които оградил света държава като се събират сестрини. Това са нашите църкви - епископални на въртата и просекрещеност“. Негово Високосекрещеноство Астана и Казахстанския митрополит Александър Благовити на митрополит Кирил за покани и поздравиха на храм „Светое Успение на Пресвета Богородица“ икона на св. Александър Невски.

По повод годишнината бе издадена брошура „Храмът „Светое Успение Пресвете Богородица“ – 1831 г.“ с автор Йорданка Петкова.

Валентина ПРОДАНОВА

ната на храмът, която предложа и собствене приношение от курса по ръководител, в който участват, за закупуване от българците. Средства от продажбата са дадени за реставрираща на храма.

В призначителен ден света събрал от проведената кампания била 1 000 лв. Кампанията продължава, тъй като в деня за дарствата за храма, може да направят това и да подпомогне богато дело.

Архим. ДИОНИСИЙ

Празникът Успение на св. Йоан В Рилската света община

Този година на 18 август в Рилската света община по покана на настоятелите бе отбелязана 1065-годишнината от Успението на вселбългарския покровител – преносимият Йоан Рилски Чудотворец. Само няколко дни след Успението на Пресвета Дева, св. Йоан Чудотворец, който е наречен Църква празнува и пренасянето на лубаната колос, сии на Христовата любов и в дуван на Христовата утеха, укротен на Рилската пустиня – свети Йоан.

Любовта на православните си самородници към него събра в светата община покровител на вилата стара и жубрина, пропуща много километра, да за се поклоунат пред негизаните му мощи и изпродот молитвеното му застъпничество пред Господа. Князствата за гостите бяха ангажирани до последствие.

По традиция блаженствена в нощерното на празника започна в 20 ч. и бе представено от изгнана на община – Негово Пресекрещеноство Адрианополски епископ Йозеф. Във вечерното богослужение се включиха и свещениците, които бяха адна за празника, някои от които от общината организират и покровителската група от представителите от четирите.

По време на четенето на каноните изгнана на манастира помаля с елей от кандилото на Преносимия вселбългарски свещеници. Блаженствена и служители на Църквата Христова.

Софийската семинария почете атракционен празник на своя небесен покровител

На 18 август 946 г. далеч от всяка светна слава правена дуната си мирно на Господна телца, Андрей дил повече от всички за своя род и вяра, всебългарски свещен и патрон на целия български вършан народ – св. Йоан Рилски Чудотворец. Обитавал единствено, нему неуспешно с новорено отбояване и защитата на тези Христова гора, на които предстои да са солта на земата – върните жители и служители на Църквата Христова.

За празничното богослужение в панет на събитие свещените гост на Софийската дълга семинария, св. Иоан Рилски“ бе архимандрит Калист, прогоселен на Сливенския свата митрополит.

В нощерното на празника в семинарския храм бе отслужена правеновата вечерна литургия. В съслужение с високосекрещеноството.

Иконом Кирил Данащоб навърши 85 благоденствени от Божия гонимци

На 30 март, т. г. иконом Кирил Данащоб, помощник в свещенослужител в столичната стария храм „св. Петка“, навърши 85 години.

От иконом на епархийското ръководство на Софийската света митрополит по благодарение на Кирил Данащоб в неговата доблестна, като-ар пожелавана здрав, бодрост и духовни сили в изпълнение на въпросното му служение.

Софийският митрополит

ДОКУМЕНТИ
Кандидатите за ръководители на свещенослужителите

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпилите кандидатури прически за ръководители на свещенослужителите и свещенослужители, на 24 юли вярва с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Варненски и Великопреславски епархии: Миряслав Стефанов Емеч от гр. Добрич – за свещеник; Георги Иванов Стоиленов от гр. Варна – за свещеник.

Храм „Светое Успение на Пресвета Богородица“ в гр. Търговище на 160 години

Храмът „Светое Успение на Пресвета Богородица“ в гр. Търговище тази година чества 160 години съществуване. Търговищката св. Литургия на празника бе водена от негово Високосекрещеноство Варненски и Великотърновски митрополит Кирил, в съслужение с свещ. мч. Добричо Костев, епископът на Кавказския Кавказски митрополит Александър Йером. Серафим (Юркан) – председател на общата международна връзка към Кавказската митрополита, прот. Игор Владимирови от Рилската катедрален храм в гр. Алма Ата, протодякон Георги Митлайови от Астаналински и Алматинската старина, Олех Н. Овчинников – секретар на Кавказката митрополита, еп. С. Сидоров – референт на митрополит Александър свещ. Анатолий Митрович, йером. Зо

Децата на с. Орешци събраха пари за храм

На Успение Богородице децата от с. Орешци, община Димово, Белозорската духовна община в диня, стартирала кампания за набране на средства за реставрираща и обновираща на своя спорийски храм, който е в окупирано състояние. Храмът е посветен на свети св. великомченик Георги Победоносци.

На 14 август воденост и духовно тържество, в което чудотворния образ на Пресвета Богородица от Кило, но в Кипря, извърши Негово Пресекрещеноство Варненски еп. Своякич, викарий

на Видникия митрополит Дометийан. След молитвените следования еп. Своякич благородно наричане на децата на Орешци. Благодарителната кампания бе стартирана от деца

дарение на всеобщитонно служение на паслате, които и тази година се събраха от различни градове на България в светата община, да съучастстват в празника на маестра и нечеса да изпълнят проектите уроци, писани от автентичните майстори на иконописани специално за празничните манастирски последования.

В 19 ч. суртирва в храма тържествено бе воденост света Литургия. В пролога си пред издълботеното храма множество епископски припомни дема на славито Йоаново успение, като каза, че именно от този ден нашият народ възвучи свои небесни покровител и застъпник пред Бога, който еше 1065 г. ръководи невидимо в го нагната от небето, даду му дава възможност по най-различни начини да се усъвършенства и търси своя път към Бога.

Врамча припомна духовници и покровители от Митрополита на гр. Сидеркерство в Търговище. Благодарение на спъначевото верное потек от Миряни в света община не скрна при целия ден. Као благодарни на Бога за дунотата радост, която дъти ще гора в душете на всички съучастници в духовното тържество на светата община, молим свети Йоан: Отче Йоане, закрирай своите община и страна от всяко зло и ни дарувай братска община, да за подемем Бога в Неговите благодения към нас!

Иеромонах МАКАРИЙ

Калест бяха отец-ректорът старовр. ик. д-р Захарий Делчев и храмостроителите свещ. Божидар Маринов и свещ. Константин Цинков.

За нечесното приношение към вечерната богослужба благодарение от кляроис д-р Йонаборав Игнатов, който както се присъедини и д-р Калин Киряков – преподавател съответно по църковно пееие и музика. Илюдовци, въпреки дългата дълга ваканция, както всяка година гостят в манастирната си община.

На самия празничен ден семинарските свещенослужители во главе с високосекрещеноството на митрополит Калист и тържествената света Литургия за празника бе развален и празничен концерт на всички присъстващи.

Ангела ХРИСТОВА

Волоколамски митрополит ИЛАРИОН (Алфеев)

Съвременният млад човек в Църквата

От стр. 1

Не по-малко труден бе подвизът на христинина, който бе принуден да скрива своите убеждения, а таква християнини имаше твърде, твърде много, в това число и сред младежите.

В тези времена се появява стереотипът, съгласно който Църквата съществува преди всичко за възрастните хора, че в младежта си човек живее свободно, за него не се замисля, не се приближавателе на старостта житейските приоритети постепенно се менят, развличавателе стават по-малко и тогава на стари години човек идва в Църквата „за немалки провади за грешовете си“.

Това е първият етап на съвременната структура и е така. Обикновено тези, които го споделят, казват: „Църквата – това е място, където ходят бабичките“.

Действително, в Църквата има бабички, и благогование на тях, нашите баби, провадиствата върха е достигнала до нас, но нито в онези години Църквата е била място само за възрастни хора, нито сега ти е такава. Напротив, ние виждаме в храмове много младежи и повикато се питаме: а какво ги привлича в храмове? Нали тук няма развличаване, а богослужението външно изглежда достатъчно еднообразно, още повече, че по своята същност то децетлетест процента е едно и също.

Какво привлича млади човек в Църквата

За себе си аз никога не мога да дам отговор на този въпрос. Когато бих млад човек, не ме теглеше към дискусионни или интелектуални традиционни младежки развличавания. Теглеше ме в храма. Запао е станало ясно, че не имам. Както не имам и досега запао едини хора ги тегли към Църквата, а други и заобикалят, едни ги привличат, а други – отблъскват.

Струва ми се, че тук много важен момент е Божественото призоваване: Бог се доказва до сърцето на този или този човек, той чува Божия глас и у него започва вътрешно извличаване и повикато става, към това, което Го живее. Но съвършено неправилно е да се мисли, че ако човек не ида в Църквата, значи, че Бог не го е призовал.

Работата е там, че Господския глас до бием Негови съработници, т. е. преразглежда от нас стои задачата да бием апостоли Християни в този свят. И ако все още млади, то не трябва да чакаме призоваване, а започваме да призоваваме Христа. Нашето вътрешно възрастване трябва да става паралелно с изпълнението на тази мисионерска задача, която е възложена на всички християнини, в това число и на младите човеци.

По какъв начин може да се насочват младежи на мисионерство

Най-напред, както споделям опита си с нашите приятели, с тези, които срещаме в училище или в университетите, в семейството или на работа. Преди всички обаче – когато ни сблъскват с млад човек, добре казано, с когото се срещаме по Божия промисъл, ние трябва преди всичко да свидетелстваме за Христа със своя начин на живот.

Днешната младежка субкултура по целия си строж строг поразително се отличава от това, с което в младежтвените години се живеева Църквата. Това е едни от проблемите за съвременния възрастна младеж, който постоянно живее в сим

туация на изказва разбавненост. От едина страна, това е резултат от църковно убожество от Църквата, воедики свързан, строг живот, основан на християнското нравствено учение, но от друга страна, целият заобикаляе го свет му напълно съвършено различен ценности. И тези ценности естествен, които съществуват в младежката среда, често са напълно противоположни на това, което учи Църквата.

Как младият човек га съхранява себе си, воедики еме неутрална и убеждения в наши среда

Аз мисля, че преди всичко всеки млад човек трябва да възпитава в себе си вътрешна въкрепеност в църковния живот, разбирайки, че Църквата учи на вечните и несполитни ценности, а неостените на днешния свят са скоропроменливи.

Мисля, че за младия човек е твърде важно да възпита в себе си поверие към Църквата. Дори ако не разбира напълно това, което го учи ти. Може даже да не е, но да не се отказва от това, на което младия християнини трябва да има много дълбоко вътрешно доверие към Църквата. Трябва да си казваме, че ако нещо не сме разбрали, не го разбираем по-късно, ако в неостените сме сподобили да въвраме, ще можем да повярваме в него по-късно. Но не виеме трябва да живеем по християнски ти и сега. А да живеем по християнски, особено за младия човек, значи да служим средите темицено, значи да се ориентирам към забравените днес добродетелите и откърпени ценности.

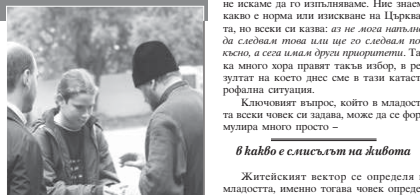
Помогва ме в тази бележка да застана така възглед от живота на младия човек, който сферата на повесна живот.

Църквата учи, че половите отношения са допустими само в едни случаи – в случай на сключване на брак между юнашката и девойката. И тези отношения трябва да започнат не преди създаването на семейството, а само след като юнашката и девойката са станали съпруги и съпруга. Тези норми дават възможност на всеки юнак или девойка да се съхраняват своето целомъдрене в този, с когото носеле се съединят своя живот в брачен съюз. Именно това доброчно целомъдрене е тържествен фундамент, на който може и трябва да се строи зданието на цялото семейство.

На много съвременни стари хора им се струва, че тези твърде строгии (както те считат) няма да остават, че съвременните младежи не може да живеят по такива правила и т. н. Съвременната младежка култура настройва младия човек към повора разпуснатост, при което за най-голяма ценност в тази сфера се счита така наречената „демонична любов“. В света, където на първо място е поставено получаването на удоволствие и доставането на комфорт на всяка цена, е естествен взаимоотношението между юнашката и девойката да се рагаждават преди всичко като средство за получаване на удоволствие. Именно заради това съвременният млад човек не се замисля за поставянето си в честността и да се живее с единия си нравствени норми, които в продължение на векове са поставяни в основата на всяко ново семейство и върху които се изградзавата цялата семейна структура.

Днес е налице най-голямото криза в семейството

Това не е просто демографска криза. Демографската криза е само едни от след

Млад човек, който е в процес на възрастване и търси идентичност.

ствията на тези фундаментални кризи, които е повалил съвременното общество, кризата в семейството. Съгласно статистиката, в Русия на хиляда бракове се намират повече от шестстотин развода, т. е. шест от десет семейства се разпадат. В резултат на това съществуват огромно количество непълни семейства, в които децата се възпитават без участия от родителите. Звездето е това има твърде много (по различни изчисления, от 15 до 20 процента) съпругачки двойки, които не могат да имат деца по физиологични причини, и като по правило, такава причина се явяват извънбрачните по-рано абортни. Човек е отговорен не само за свои живот, но и на живота на хората, които го заобикалят, а също и за своето потомство, в това число това потомство, което е могло да произлезе от него, но не е произзлязло.

Цялата тази проблематика няма не само и не толкова мисионерски, колкото нравствен характер. Ако беш съхранява начела на живот, който в продължение на векове Църквата е проповядвала, този християнини не считат този аспект за жизнениожави и отстъпят от това, което ги учи Църквата, какво да кажем за невървяването?

В същото време, преди същата тази статистика, в тези региони на Русия, където преобладава мусулманско население (Чеченля, Кабардино-Балкария) отношението на разводи към бракове не е 6 към 10, а 1-2 към 10, т. е. около 100-200 развода на хиляда брака. Това е така, защото мусулманите в по-голяма степен съхраняват традиционното семейно устройство, отколкото православните християнини.

Ние знаем на какво учи Църквата, но

не искаме да го изпълняваме. Ние знаем какво е норма или повикано за Църквата, но всеки си казва: аз не мога напълно да следвам това или че го следвам по-късно, а сега имам други приоритети. Така много хора правят такъв избор, в резултат на което десет сме в тази катастрофална ситуация.

Ключовият въпрос, който в младежтвеният всеки човек си задава, може да се формулира по следния начин –

В какво е смисълът на живота

„Житейският вектор се определя в младежтвеното, именно тогава човек определя на себе си какво е приоритет за него, как той би искал да преживее живота си и за какво. Вирочем може и съвсем да не се замисли над тези въпроси, а да преживее живота си като вечника, плъвайки по течението, участвайки в този общ поток, който носи младежката незнание нахълда, но тогава може и връх на живота да остане на сухо. Ако види младият човек каква е смисълта да съществува себе си житейски приоритети, да определи своята житейска стратегия и после да я следва, мисля, че именно в това много може да му помогне Църквата. Напротив трудно е човек сам да се ориентира както е отнася към абсолютните и несполитни житейски ценности, а какво – към временните и скоропроменливи ценности. По този начин всеки Църквата е надежден помощник.“

Църквата може в много неща да помогне на човека, но преди всичко тя помага да формулирам своите житейски позиции, житейското си кредо. Когато това кредо е формулирано, по-нататък следват работата на самия човек. Той трябва да установи над себе си, да възпита себе си, и отгонило тук Църквата е първа и незаменима помощница. Църквата трябва първо живота, преражда го в една възраст в друга, съпругачко да връчи всички негови дела, но особено важна ти се оказва в кризисни ситуации, които в живота на младия човек да живеят в този свят, да бъде част от този свят, но в същото време, както казва Христос, да бъде scelta на земия и святашина на света (вж. Матей 5:13-14). Т. е., казвайки си се в света, да живееш с тези всички ценности ориентир, които пропитизат от Евангелието и от учението на Църквата. Това е неслучайно, инвенката смелост, мъжество, решимост, но най-главното – всеувереност. Ако няма целенаследствено, всяко останало ще се прерадуе.

Превод: врот. Иван КАРАМИХАЛЕВ

АБОНАМЕНТ 2012

ТАЛОН ЗА АБОНАМЕНТ за „Църковен вестник“

Посочете периода от време, през който искате да сте абонирани

Име _____ Презиме _____

Фамилия _____

г/р.к. _____ код _____ общ. _____

бпн. _____ ж.к./гпн. _____ № _____

_____ вк. _____ ап. _____ тел: _____

Изпраща се документа за изплатването попълнения талон за абонамент с приложен документ за платен абонамент (банков бонус или удостоверение).

МОЛЯ, ИЗПИСВАЙТЕ ТОЧНИЯ АДРЕС, НА КОЙТО ЖЕЛАЕТЕ ДА ПОЛУЧАВАТЕ „ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК“.

АКО ИЗПРАЩАТЕ ПАРИТЕ ЗА АБОНАМЕНТ ПО БАНКОВ ПЪТ, ОТБЕЛЖАВАЙТЕ В ДОКУМЕНТА ЦЕЛТА НА ПЛАЩАНЕТО.

Рuinи на църквата в Милет

Мартриум до отъпана на църквата

Гробици в Панагидела (Иерапо)

Поклонническо пътуване до Патмос и седемте църкви на Апокалипсиса

Продължение от бр. 13

Привиджанахме през о-в Кос (със спирка на о-в Калимос) до Малозантаска при едва ли е нурвало да опиемш подобно... Но като интерес обстоителство мога да спомена, че според пътеводителите именно на Калимос се намират следи от най-големите пазовини „ферми“ за отглеждане и добия на морска гъби („сонтери“). Тази информацията изглежда беше важна, понеже в пристанциния град на островче се натъкнаме на множество складове-магазини за сортиране, пакетиране и продажба на тази стока – на сур и дребно. Освен привоженето ни в банята от дреността до днес, морските гъби са несомнено и в православното боготъжество – една за послушание на св. петер след св. литургия, и друга (сплесната) – за почитане на св. антимон от нападато по него частии, както и за склагане на по-древните тамина от св. дикее в литургия. Това же накарна да се възползам от възможността и да закупя нови гъби и за нашия храм, още повече, че имах възможност да изберам между стотии.

Базилката в бившите терми

В Бозури беше отомно приверен. По тиамо се добряна в Куладас. А се напъвахши ден трайбаеме да достигнем Иерапо Фригийски, по известен в оное време камо Панагуае. Преди това обаче, решиме да се отбием и до древните крайбрежни градове Дидима и Милет. Трива да си призна, че преди това пътуване не бях чувал нищо за Дидима. А се okaza, че в античността това град е бил много известен, понеже в него се е намирал третият по големина (в елинистичния свят) храм – посветен на Аполон (платеио) със са на Артемиде в Ефесе и на Хера на о-в Самос), при това с поразително подобно на протвтия оракул в Делфи. Висъщност от древната Дидима беше останало само тая – останките на Аполониян храм. Но дори и парчетата от колоните и капителите свидетелстваха за възкопитните внушителни размери на постройката. Възвращения двур не беше останало почти нищо, но табелите, поставени от немските археолози, разказвала обекта, ясно показвала връзка на немалка църква, датирана на V-VI вв. Сета обаче от тях имаше и по-малка. Дали германците се възползвали и са си ги отнесли и други обекти, или турците само са искали да залатч саветите от християнството – не знам. Но дори и да е второто, за наша радост намрежише и тук само след по-старателно търсене явчаше в камъка кръстчето и хрима. Впрочем, сякъвска побляко се подлагне греек, който от праг поля издигне, че е трикобарна

базилка. Само че без кръст, понеже беше превърната в джамия. Но и тук откряхме на две места кръстовете по камъните, които в съждака.

От Дидима отидохме в Милет, който е сравнително близо. Този прочуд дренен град мога да се похваля с много неща: с дреност на цивилизацията, с философските аксоли на Талес и Анаксимандър, с множеството си колони по Черноморието (вкл. днешните Сополи и Неесепар), с новаторския архитектурен алан (станал впоследствие класически) на Хиподамийос – прани въртели, пресицише се под правъ гъла... И съвсем не на последно място – с присъеството си на страниците на Библията, благодарение на св. ап. Павел, който минал прето при въртото си благодатното пътушение (Деян. 20:25). Имено тук „Апостолът на езичниците“ поинак ефектите привертени и проявлял претех дик слювата, както е изпълна сила мога да се отнесат и днес към всеки свещенослужител... Във връзка с претех, вързу себе си и вързу целото стадо, сред което Дух Светий ви е поставил епископи, да насте първата на Господо и Бог, който Той си придоби със Своята кръв“ (Деян. 20:28). Сяко и изречението, което пъх се отнасе до всеки християнин: „По-бъдете вие за да лана, съвладете се за свима“ (Деян. 20:35). За съжаление от дреното величие на Милет не е останало почти нищо. Руини от елин театър, терми, по-малки елиничски храмове и една църква с мартриум. Подобно на Ефесе и тук реската (Мемандър) е затлачена и занесена си викагодатното пристанище, благодарение на което процъфтявал и градът. Сета само камените блокове с издзелани по тях делфини и парчетата от амфори, разпръснати по земята, показват местоположението му.

След като „дирекцията“ съобразявала на „обекта“, беше време да поборваме към Панагуае (Иерапо), кледто и щяхме да ношуваме. Наистина нищо Дидима и Милет, нищо Иерапо са свързани с Апокалипсиса градове. Но близо до последния се намира Лодикия, митро църква с едина от осемте, спомогнати в Откровението. Преди обаче да стигнем до нея, не пропуснахме да разгледаме и Панагуае, което, както се okaza, с християнска си история и светини и много по-познево за православния човек, отколкото е армените и униатските епископски наръчкови образувания (дали и турското му име – в прес. „Памятучна крепост“).

И така, в утрото на I.XII. се „потиомише“ сред руините на дренния Иерапо, който е много дребно разкопан, експонирани и частично реставрирани от италиански археолози. От главния вход пътят върво минаваше

през обширен некропол. Различни по вид гробини и саркофази показваха и повтарящи традиционни на дреността, но и благоосъществено на теми, на които са послужили като последен „дом“. Някои саркофази бяха издигнати вързу спелити постаменти на 3-4 метра над оземта. Помислих си: „Може би, за да пътуват над аспавател“. Мкар че, както е казал поитък:

—О, зора се наadden ул по-малко лн умирате, когато умирате с такови разкови и шир!

Възможно е обаче, и цетла да е била да се направи погрешното място по-удобностно – за да не могат кради да отграбят погрешните дарове и дрехите на покойника. Сет същата пределиа изезел на до други саркофази имаше страхоуни релефни изобразения на горгони и дваски жани. Интересното беше, че повечето от тях бяха изпотроени – вероятно за да не смущават с озъбените си уста и яростни поледи грокобарчиците. Че проблемът е свързаното на гробниците в дреността и бил сериозен, показват и първоините канони, санкциониращи това претрешение. Съ Високий Великиа изредил жестокошито отглеждане от причастие (V) за този грък (в 66-ото си правло), а брат му – св. Григорий Нисийски (в 7-мо правло) намيرا, че виновният в това подже на същото озляждане, каквото се порка за будство.

Неузето пътят ни отвесе до останки от голяма постройка, съградена от внушителни камени блокове. Табелата до нея съобщаваше, че това са някогаши бани, които обаче не по-късно от VI в. са претруснати в християнска базилика (в самия абсиде) имана забрана да се визна (заради опасност от срутване), не рещиме, че не бива да пропуснем да разгледаме и отвътре. Така попаднахме на интересна „макоджа“ – вързу „краесъглетни“ камъни, увеличавши арките на едина странична галерия, яко си дикава красота хрима (монумент на Исус Христос). Отново каменоломнище-християнини е „въмляти“ в украсата на храма дялата на св. ап. Павел: „Имай Симва Исуса Христа за краесъглетен камък“... (Еф. 2:20).

На изключително малко по-нататък се натъкнаме на втора църква – според табелите тук е била катедралата на Иерапо. Но размият тя едва ли е била по-голяма от първата, но вероятно централното и в разполагане, зааради масивните, изидни от големия каменна блокове, четвъртички колонисти. За съжаление и тук времето и хората не бяха пожелали много от тази оража. Както впоследствие открихме, в Иерапо с имало и трета църква – т. нар. „църква със стълбове“, заради масивните, изидни от големия каменна блокове, четвъртички колонисти. Но претърпяме извешто разочарование – един издзелан от камък кръстелен купел беше единственят (I) християнски екслиптик. След множеството Аполониици, Дионисиици и Афрадиици един по-интересно шетеление ни направи откритието, че много фрагменти от украсата на гореспоменатия храмове дяел заклучени зад телена мрежа в едно загадечно пространство до музеа.

Следва

Тотрофорен сч. Павел ГЪРБОУ

ЗАПОЧВА АБИОНАРИТО ЗА 2012 г.		
„Църковен вестник“		АДРЕСА НА РЕДАКЦИЯТА
		СВ. СИНОД, София – 1000
		ул. „Оборище“ № 4
		тел. 98756-11, тел. факс 98030-16
		МОЛ. Панаг. Топанска Христова
		e-mail: sinizdat@gmail.com
		РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
		Работише не от пяртели.
1 година.....	27,00 лв.	Банкова сметка на Синодално издательство на БПЦ
6 месеца.....	13,50 лв.	„ФинКредит Банк“ А.С. Акадийска 88-88
3 месеца.....	6,75 лв.	IBAN BG97UNCN96601018147018, BIC код: UNCRRB63
ед. цена.....	0,70 лв.	Сметне да се извършат и поинския някои ул по банковата сметка,
		в която да е виплатен тоинат адрес и поинсекаят код на получателя!
		„Църковен вестник“ съдържа съобщенията и внображения и
		не бива да се изпозва за финансови нужди.